

ДЕТАЉАН ОПИС ПОСЛАНИКА МУХАММЕДА ОНОГА ШТО ЈЕ БИЛО НЕПОЗНАТО

وصف النبي - صلى الله عليه وسلم - الدقيق للغيب

<Српски – Serbian – صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري

Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

Детаљан опис Мухаммеда – мир над њим – онога што је било непознато

Детаљно да опише оно што се сматра непознатим (ар. ел-гајб) може само особа која је то видела или чула. Због тога кажемо да је импозантан Веровесников, нека су Божији благослов и мир над њим, опис његовог Господара, мелека (анђела), Џеннета (Раја), Џехеннема (Пакла)... Сасвим је сигурно да то није могао да учини било који други човек!

Веровесников, нека су Божији благослов и мир над њим, опис Узвишеног Бога не садржи никакву мањкавост. Он обилује сваким нужним савршенством који припада Узвишеном Богу.

Тако Га описује апсолутном моћи, неисцрпном мудрошћу, бескрајном милошћу, савршеним животом, али и другим именима и особинама. Назвао Га је најлепшим именима, а описао Га је најлепшим особинама.

„А Аллах¹ има најлепша имена...” (Кур'ан, Бедеми, 180)

¹ Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа

Реч „најлепша“ је суперлатив од придева „леп, лепа“. Дакле, Бог има најлепша имена!

„А Аллаху припада најузвишенији пример!“ (Кур'ан, Пчела, 60)

Реч „пример“ у одломку долази са значењем речи „особина“, као што је то у речима Узвишеног:

„Изгледа Ценнета (Раја), који је обећан онима који се Бога боје, овакав је: у њему су реке од воде неустајале...“ (Кур'ан, Мухаммед, 15)

Дакле, Узвишеном Богу припадају најузвишенији описи!

Таквим описом не може да се опише ниједно створење:

„Зато не наводите Аллаху сличне!“ (Кур'ан, Пчела, 74)

„Зато не чините свесно друге Аллаху равним!“ (Кур'ан, Ел-Бекара, 22)

„И нико Му раван није!“ (Кур'ан, Искреност, 4)

„Нико није као Он!“ (Кур'ан, Договарање, 11)

имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

„Знаш ли да име Његово има ико!“ (Кур'ан, Мерјем/Марија, 65)

Дакле, Бог, нека је узвишен, нема никог сличног, ни супарника, ни равног Себи, нити неког ко је назван као Он!

Међутим, погледајте људе, шта све говоре² када желе да опишу Бога! Неки сматрају животињу божанством, као они који обожавају краву или миша. Неки божанством сматрају обични предмет, као они који обожавају кипове и ватру. Неки људи имају више божанстава, као што су ватропоклонци који имају бога таме и бога ватре, или Грци који имају бога љубави, бога опскрбе, и трећег, бога звезда. У мноштву ових очигледних мањкавости, ови људи као да сматрају да њихов бог не поседује способност да врши све ове послове! Неки иду још и даље па обожавају нешто што је далеко одвратније од свега наведеног, као обожавање женског полног органа. Неки потискују свој разум па обожавају највећег људског непријатеља - сотону! Али, хајде да се мало

² Погледати: „Хидајетул-хајара“, од Ибнул-Кајима, стр. 354. Аббас Махмуд ел-Акад написао је обилну књигу под насловом „Аллах (Бог)“ у којој је говорио о опису Узвишеног Бога у оним религијама, правцима и народима који су ускраћени светла Божије објаве. Навео је и опис Узвишеног Бога у ишчезлим цивилизацијама Египта, Индије, Кине, Персије, Вавилона и Грчке, затим Његов опис у небеским верама попут јеврејста и хришћанства, потом код филозофа и других. Књига је вредна, а штампала ју је издавачка делатност Дару Нахдати Миср из Каира, друго издање из 1997. године. Правећи компарацију између ових религија и Веровесниковог, нека су Божији благослов и мир над њим, описа његовог Господара, јасно се примећује разлика између тих описа. Долази се до несумњивог резултата који говори да је његов опис био такав да је било апсолутно немогуће да га изрекне неко ко није био потпомогнут објавом.

уздигнемо и да погледамо како следбеници небеских објава описују Узвишеног Господара.

У читавој историји Јевреји су били охол народ који је пркосио Силном, хваљен нека је Он. Казали су:

„Аллах је сиромашан, а ми смо богати!“
(Кур'ан, Имранова/Амрамова породица, 181)

„Аллахова рука је стиснута!“ (Кур'ан, Трпеза, 64)

Тј. шкрт је, а нека је Бог хваљен, узвишен и далеко од онога што они говоре!

Ибнул-Кајјим, Бог му се смисловао, казао је:

„Када су у питању Јевреји, Бог ти је навео приче о незнању њихових предака, њиховим заблудама и непромишљеним поступцима, што указује шта је, заправо, позадина мрклих тмина незнања (савремених Јевреја), тмина које се уистину нижу једна изнад друге! Довољно је да споменемо да су обожавали златно теле које су направили сопственим рукама. Обожавали су оно што су направили у статуи најглупље животиње, животиње која је најмање разборита, која се наводи када жели да се асоцира на непромишљеност. Погледај само у то њихово незнање и малоумност са којом су прелазили границе! Како су, поред Бога, могли да обожавају друго божанство!!! Претходно су се уверили у доказе Божије једноће, тевхида³, и величали су Господара,

³ Тевхид је арапска реч која у језичком значењу значи *учинити одређену ствар једном*, издвојити је између осталих ствари. У терминолошком

посланик је још био жив међу њима и знали су да није мртав. Па, ако су то наумили да ураде, чудно је зашто нису одабрали неко небеско знамење, као што су Сунце, Месец, звезде!? Не, него су учинили баш супротно, узели су земаљско знамење!? Па ако су то наумили да учине, зашто нису узели нешто што је као знамење створено да стоји изнад Земље, као што су горде планине и слично њима!? Не, него су учинили баш супротно, узели су нешто што је унутар Земље, попут руда и разноликог камења, нешто што се из ње прерађује!! Па ако су то наумили да учине, зашто нису узели већ готово знамење - драгуљ, нешто што није потребно претходно произвести: стављати у ватру, окретати са разних страна, ударати железом и изливати у калуп!? Не, него су учинили баш супротно, нешто што су требали мануелно да произведу: ударањем, стављањем и паљењем у ватри како би се елеминисала неваљала материја!! Па ако су то већ били наумили да учине, зашто ту статуу или кип нису обликовали да наликује изгледу племенитог анђела, посланог веровесника, или неког небеског 'драгуља' којег у обичном животу не могу да дотакну руке!? Не, него су учинили баш супротно, обликовали су га у лику земаљске животиње!! Па ако су и то били наумили да учине, зашто га нису обликовали у лику

значању ова реч представља концепт монотеизама, веровање да је Узвишени Бог Господар, Створитељ, Владар и Онај који управља свим питањима Његових створења, веровање да је Он Узвишени јединствен у Свом Бићу и Својим својствима у чему Му нико не сличи, и веровање да само Он истински заслужује да буде обожаван те да је свако божанство мимо Њега лажно. Смисао живота и обавеза сваког човека јесте остварити тевхид, јер само ко га оствари ући ће у Рај.

најпознатијих животиња, оних које су најснажније или које се најсмелије упуштају у борбу и супротстављају насиљу, попут лава, слона, и других!? Не, него су учинили баш супротно, одабрали су да буде обликована у лику најглупље, најпотлаченије и најексплоатираније животиње, оне која се користи за орање и за наводњавање, која је толико слаба да не може да се одбрани ни од старог нити од младог!! Након свега, какву спознају они имају о ономе кога обожавају и о свом веровеснику и изнесеним чињеницама?! Онај ко је од свога веровесника затражио да им нешто одреди за божанство и који је, након што је посведочио у недољиве доказе, обожавао произведеног бога, за таквог је нормално да сматрамо да није спознао истину о Богу, о Његовим именима и особинама, и о Његовој вери. Такав није свестан ни истине створења, његових потреба и зависности. Да су спознали истинско божанство и свога посланика, не би веровеснику казали: 'Нећемо да ти поверујемо све док јасно не видимо Бога', нити би казали: 'Идите ти и твој Господар па се сами борите, нити би убили невину особу и убијеног бацили пред капију, не признајући да су га убили. Док су све то чинили, њихов веровесник (Мојсије) је био међу њима, а и небеске вести, и објава му је још увек долазила ујутру и навече. Као да су мислили да ће све то да остане скривено Богу као што је било скривено од људи?! Да су спознали Онога који се обожава засигурно Му не би казали: 'Оче наш, буди пажљив колико спаваш!' Да су Га спознали, не би се упуштали у рат против Његових веровесника, убијајући их,

хапсећи и прогањајући их! Не би се ни усудили да дозволе оно што је Он забранио, нити да изостављају очигледне наредбе служећи се варкама...“⁴

И осим ових ружних речи, које не би изговорили ни обожаваоци кипова својим божанствима, још их је много у низу које су говорили.

Када је реч о хришћанима, треба да кажемо да је њихово стање далеко повољније од стања Јевреја, па да су нам они, за разлику од Јевреја, много ближи. Организовали су концилијски састанак, тзв. Састанак поверења - који исламски учењаци називају састанком проневере⁵ - на којем је било присутно више од две хиљаде њихових учењака. Разматрајући важна питања, требали су да се договоре о својим убеђењима о Богу, па су се сложили да Узвишени, како то каже Ибнул-Кажјим, чини поступке својствене глупацима и лудацима!⁶

Узмимо за пример да се неки владар наљути на свој целокупни народ због учињеног греха једног свог поданика из тог народа, па да тај народ непрестано и свим начинима покушава да му удовољи, али безуспешно! Након дугог времена, каже им: 'Ако желите да ми удовољите и да моја љутња престане, послаћу вам свога сина којег требате да ударате, по лицу пљујете и убијете! Ако тако учините, тек онда ћу са вама да будем задовољан!' Па, зар би ико могао тако нешто да учини?!

4 „Хидајетул-хајара минел-јехуди вен-несара“, Ибн Кажјим, 357-359.

5 „Тефсир Ибн Кесир“, 1/366.

6 Погледати: „Хидајетул-хајара минел-јехуди вен-несара“, Ибн Кажјим, 323.

Хришћани кажу: Бог се расрдио на целокупно човечанство због грешке коју је учинио Адем (Адам). Због њега Он није био задовољан са човечанством, без обзира на мноштво веровесника и посланика, све док није послао Свога сина човечанству. Његова љутња непрестано је трајала све до оног тренутка када су почели Његовог сина да ударају, шамарају, пљују по лицу и коначно када су желели да га разапну. Ставили су трње на његову главу, ексерима су закуцали његове руке на греду и држали су га на крсту све до смрти. Тек тада је Он постао поново задовољан са човечанством и опростио им је грешку. Нека је узвишен Бог и веома далеко од онога што о Њему говоре насилници!

Такође, Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, описао је мелеке (анђеле) запањујућим описом: да су они Божија војска која извршава Његове наредбе, да су у сваком тренутку неуморни робови своје Господару који нити спавају, нити једу и нити пију. Они даноноћно славе Бога и то им не прелази у досаду! Примећујете ли колико се овај опис анђела разликује од описа који су изrekli неверници, који су казали да су анђели женског рода, и још много тога другог!?

Рај је описао фасцинантним детаљима који, уистину, никога не остављају равнодушним и који изазивају неописиву чежњу да, скоро па не можете да се суздржите а да не узвикнете: „Боже мој, учини да и ја будем један од рајских становника и немој да ми ускратиш благодати уласка у њега!“

Међутим, данас када послушаш многе филозофе како описују „добростиви град“ - како кажу за Рај - засигурно ће да те насмеје њихов конфузни опис и безазлено размишљање! Уверићеш се колико су дијаметрално супротни и различити њихови описи од Веровесниковог, нека су Божији благослов и мир над њим, описа. Али, за њих ћемо да нађемо оправдање, јер, Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, није говорио по властитом нахођењу, већ на основу објаве!

Када је говор о Веровесниковом, нека су Божији благослов и мир над њим, опису Ватре (Пакла), треба да кажемо да је он био изразито речит. Био је то опис који је срца испуњавао огромним страхом, ужасавајућом стравом и језом од тог боравишта.

Џефри Ланг је казао:

„Када се Света књига преводи на неки језик, у том се преводу обично губе многа значења. Међутим, када је преводилац доследна и богобојазна особа, из таквог преводилачког мотива текст превода биће као свети бајрак кога неће моћи да ограничи никакве људске границе! Без обзира што је Кур'ан несумњиво најутицајнији на читаоца онда када се чита на изворном (арапском) језику, у односу на читање превода његовог значења, ипак и у преводу значења може да се доживи кур'анска раскош, и страхота и лепота и сјај кур'анских уметничких представа. Све се то, уистину, дубоко рефлектује на особу, као што су то, примера ради, сликовити и застрашујући призори

Ватре...“, па све док није казао: „И без обзира што су следбеници ислама са Запада примовисани да се ослањају на коментар Кур'ана, сасвим сам сигуран да су, и као такви, сви они у могућности да осете разлику и да примете да је највише што фасцинира у Кур'ану његов књижевни стил. Управо он код читаоца изазива неодољив осећај да је Кур'ан небеска објава.“⁷

Одломак из књиге *„Непорециви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“*, аутора др. Абдул-Мухсина бин Зебна ел-Мутајриа

7, „Ес-Сира'у мин еџлил-иман“ (Struggling to Surrender: Some Impressions of an American Convert to Islam), др. Јеффри Ланг, стр. 81.

